

je že spet prebiral Filipovo pismo, čeprav ga je znala že na pamet. Pa čim dlje je gledala v mrtve črke, tem manj je vedela, ali njen mož še živi ali ne.

»Če je res mrtev —?«

Spodaj v kuhinji je izpregovoril oče ime Andrej. Ta hip je stopil pred Gradišnikovo Pavlo doktor Andrej Vipavec. V resnici ga tisto uro ni bilo v Brdih. Ves preznojen je onkraj Soče v Solkanu pravkar rešil mlado ženo, da ni z novorojenim otrokom vred postala plen smrti.

Vinko Beličič

Oktober

Gozd je popil koruznih stebel rjavino
in ajdovih strnišč rdeče lise,
odel se s toplim zlatom buč.

Na griču cerkvica ujela vso je luč:
ko plamen čistosti belí se,
oživlja sómračno tišino.

Nebo použiva gozd in grič,
pastirski modri dim, živino,
podlesek s prezelenih lok.

Ko tone dan, vse barve zažarijo
z vodá, oblakov in jasnic.
V prsih mi zdramijo se jate ptic,
peruti razprostro v zdravamarijo.

Spet jih povesijo za mrtvo noč —
razdrta so jim gnezda od nekoč.